

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BLIJDE BEGRAVING VAN

KLAKKE VERDOEST

Een raar spel in 3 bedrijven

door

Gaston Martens

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 981

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I
Martens, Gaston

De blijde begraafing van Klakke Verdoest : een raar spel in 3 bedrijven / Gaston Martens. - Antwerpen : Toneelfonds J. Janssens, 1991. - 49p. ; 30 cm.
ISBN 90-385-0119-6 ; 232 BEF.
Doelgroep : Toneelverenigingen
NUGI: 302

Wettelijk depot D/1991/220/55
ISBN 90-385-0119-6

cop. 1991 Toneelfonds J. Janssens/Erven G.M. Martens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

BEZETTING :

Jan den Dief

Stekke, veldwachter.

Wies, barbier.

Miel, zijn zoon.

Klakke Verdoest.

Coralie, zijn vrouw.

Gust, hun zoon.

Boer Dees Wersen.

Lieske, zijn dochter.

Alma Pupegale.

De Dokter.

De Koster.

Pierke, timmerman.

Orlepiep, orgeldraaier of trekorgelspel.

Figuratie : Twee boeren en een ezel.

Speelt in Vlaanderen.

E E R S T E B E D R I J F

Toneelschikking : Links, de herberg-barbierswinkel van Wies. Twee barbierszetels, tafeltjes en stoelen. Aan de muren : reclamen van schoonheidsartikelen en reukwerken. Ook twee grote foto's van reisduiven. Achtergrond : een groot venster en de ingang deur. Links, de achterdeur en nog een deur. Rechts, drie trappen, leidend naar de voutekamer, waar een bed staat, twee nachttafeltjes en twee stoelen. Een kruisbeeld.

Bij het ophalen van het doek is er niemand aanwezig. De ingang deur wordt opengestoken en Gust komt binnen. Hij is gekleed als een landwerkmans die nu een frak aan heeft. Hij draagt een pet. In zijn doening en zijn spreken toont hij zich tamelijk dwaas. Nu hij niemand ziet, roept hij :

Gust Wies ! ... Wies ! (hij hoort iemand komen).

Wies (op, langs de deur links. Zijn hoofd is zo kaal als een knikker. Hij steekt in barbierspak. Zijn ogen staan beweeglijk in zijn kop) Oh ! 't Is gij, Gust ! 'k Zat op de piere bij de duiven. En hoe is 't er mee ?

Gust Goed, goed.

Wies En met Klakke, uwe pere ?

Gust Hij is weer op de bane.

Wies O ja, met zinnen otto. Beesten gaan kopen ... En met Corlie, uw moeder ?

Gust 't Dunkt mij dat ze preus wordt.

Wies 'n Teken van weelde.

Gust Wilt ge mijn haar ne keer snijden, Wies ?

Wies Ah ! Dat krulleke op uwe kop ! ... Gust, ge moet er zeker bij zijn ?

Gust (zwijgt)

Wies Als ik mij niet bedriege : Gust, ge zijt verliefd.

Gust (schrikt even) Hoe weet gij datte ?

Wies Als er 'n gast van twee en twintig jaar met een krulleke loopt en twee keer zijn haar doet snijden in veertien dagen, dan weet ik dat 't zo laat is ...

't Is zeker 'n schoontje ?

Gust Ja 't zulle ! ... Zeg Wies, hebt gij vele gevrijd in uwen tijd ?

- Wies Ik ? ! Mijn harte rijdt nu nog op 'n karreke als ik er op peize !
Maar zet u, Gust, zet u. Ik ga u ne keer de fijnste kop maken
van de wereld.
- Gust (gaat zitten in de barbierszetel) Wies, vertel mij 'ne keer hoe
dat ge te werke gingt in 't vrijen ?
- Wies Seffens. (hij knoopt een witte doek rond de hals van Gust ;
neemt dan kam en schaar en begint het haar van Gust in te kor-
ten).
- Gust Wies, vertel mij 'ne keer hoe dat ge te werke ging in 't vrijen.
- Wies Ja, dat vrijen. 't Was de plezierigste tijd van mijn leven. Ik
ben ermee begost van vóór mijn eerste kommunie.
- Gust Och gij verdeke.
- Wies Ik heb zelfs met uw moeder gevrijd... De liefde, Gust, de lief-
de, jongen, da's 'n raar affaire, zulle !
- Gust Da's waar. Ik wordt het ook al geware.
- Wies En 't is gezond. Voor 25-30 jaar noemden ze mij de prochievrijer.
Ik stond bekend als de strafste tootjesgever van de streke.
- Gust Och gij ! 't En is toch niet waar zeker ?
- Wies 't Doet. En 'k en had nog gene kletsekop. Ik heb hem gekregen
van al die remedies om 't haar te doen groeien.
Mijn eerste lieveke, ze heettege Irmatje, en ze had een smoel-
tje, man, om er gedurig in te bijten van danige goestinge ;
alhoewel dat ze 'n hazemondje had.
- Gust Dat was spijtig.
- Wies Ja't. Maar 'k peize toch nog altijd vet veel liefde op Irmatje.
- Gust Da's wel ! Da's wel !
- Wies Mijn tweede lieveke, dat was een Mietje ; maar ik heb eigent-
lijk drie Mietjes gekend.
- Gust Zovele ?
- Wies Ja... Mijn eerste Mietje was sjust een pimpelmezeke, met 'n
smoeltje om er gedurig tootjes op te geven.
- Gust En liet ze tootjes geven ?
- Wies Ze was er zot op.
- Gust Ah !
- Wies Ja... Mijn tweede Mietje was een rostje met nogal veel sproeten,
maar anders was ze goed gedraaid.
- Gust En uw derde ?

- Wies Ze was poezelig, véél te poezelig. Want als ik ze in mijn armen wildige pakken, 'n kwam ik niet toe. Ze waren wel 'n halve meter te kort, en 'k meendege somtijds da'k 'n boeremerie vast had ... Ik heb mijn drie Mietjes goênavend gewenst, en daarachter met 'n Adèleke gevrijd. 'n Beeld van 'n jongske alhoewel ze 'n beetje kaloens keek.
- Gust Kaloens ... wat is datte ?
- Wies 'n Beetje scheel. Ze kost achter 'n boom kijken.
- Gust Hebt ge ze ook laten schieten ?
- Wies Neen ik. 't Is zij die 't mij gelapt heeft. Ze is getrouwd met 'nen boomsnoeier die ook mollepakker was.
- Gust Zag ze U niet geren ?
- Wies 't Doet. Maar ze zag nog liever 'n mollepakker. Daarachter heb ik met 'n Clothildeke gelopen, met 'n Emerenske, 'n Zulmatje, enz. Totdat ik mijne kavel gevonden heb. Ik ben op Gustatje gebotst, en 'k was gelijmd. (met een zweem van droefheid) Ze is veel te vroeg gestorven.
- Gust Ah, ja, ja ... En hoe ... hoe deedt ge dat ?
- Wies Vrijen ? ... Dat komt van zelfs, jongen. 't Is een kwestie van u te laten gaan, en te durven, te durven
- Gust Jamaar, ik en durve sjust niet !
- Wies Ge n' weet zeker nog niet dat meiskens duvels geren vrijen ?
- Gust Is 't waar ?
- Wies Natuurlijk !
- Gust Ah ja ... Zeg, Wies, kent ge Lieske van Dees Wersen ?
- Wies Gust ! 't Is de die ! 'n Lief bezeke ! Ze zal later smoutrijke zijn !
- Gust Moeder zegt dat ook ... En Miel, vrijt-ie al ?
- Wies Niet da'k wete. Hij barbiert 'n beetje, hij gaat op zwier, steekt hier en daar konten uit, en hij schrijft rijmkes. Da's nog het ergste. Maar ja, 'n enig kind wordt altijd een beetje bedorven. Kijk nu 'n keer in 't spiegelke, Gust. (hij houdt een spiegeltje voor en achter het hoofd van Gust) Piekfijn, he ? Nu gaan al de meiskes op U verliefd worden.
- Gust 'k Wense dat 't waar was !
- Wies 't Zal waar zijn. Mag ik u 'n raad geven ?
- Gust Zeg maar.

- Wies (wrijft over het gezicht van Gust) Veel te veel baard, jongen
... Er zijn wel meisjes die garen hebben dat 't een beetje
kriebelt als ge ze 'n toetje geeft, maar dat zijn uitzonder-
ringen. Ze zijn meest allemaal liefhebbers van een zocht velleke.
- Gust Is 't waar ?
- Wies Ik klap van ondervindinge, Gust.
- Miel (steekt nu de ingangdeur open en blijft daar staan. Hij is een
flinke jonge kerel. Blootshoofds. Half en half in artiestepak.
Geruit hemd en fluwelen broek. Een open, blij gelaat. Hij
roept naar buiten steekt de hand uit waarin een klontje suiker
ligt)
Psst, Pamedeetje, gauw, gauw, manneke !
- Wies (en Gust zijn verbaasd) Wat de verdeke ? ...
- Miel Toe, Pamedeetje, pieleke suiker. Goedjes ! (hij treedt binnen, gevolgd
door een kleine ezel) Welkom in vaders huis. Hier vriendeke ! (hij
geeft het een suikertje. De ezel kraakt het met de tanden) Fijn hee ?
Beter of vort hooi ! (de ezel knikt. Miel haalt nog een klontje
uit zijn zak en geeft het). Hier, kadotterke ... Zet u nu ne keer op
uw poepke en groet om Mielke te bedanken. (de ezel gaat op zijn ach-
terste zitten en brengt een poot aan zijn kop) Bravo, Pamedeetje !
En nu were recht op uw strave stekskens. (de ezel staat recht) Ziet
ge Mielke garen ? (de ezel knikt met overtuiging).
- Wies (is hoe langer hoe meer met verwondering geslagen)
Sakker-de-sakker ! Mijn huis is een cirk geworden en mijne
zeune 'n ezeltimmer !
- Gust Is dat den ezel niet van Dees Wersen ?
- Miel Da's mijne kameraad. Met 'n ezel ik kom, pompom, zegt ons toch
welkom, of we 'n komen niet weerom. (hij lacht) Karamelverzen.
Pa en Gust, wat zegt ge ervan ?
- Wies Da'k altijd horen zeggen heb dat de dichters half zot waren.
Nu zie'k dat het waar is. Zoudt ge niet beter buiten gaan met
uwen ezel ?
- Miel 'k Zal hem op de boomgaard laten, er staat daar nog een beetje
mals gers. Kom mee met mij, Pamedeetje, op weg naar de groene
wei. (hij leidt de ezel langs de linkse deur buiten).
- Wies 'k Peize dat dien ezel altijd dood loopt van den honger.

Miel (in het deurgat) Loop, manneke, loop ! Dat ze nu nog zeggen dat 'n ezelsdom is ... Hoe is 't met ons Gust ?

Gust Goed.

Wies Miel, dat ezelspel moet nu gedaan zijn, zulle ! Ik moet naar mijn piere ; de duiven eten geven. Daarbinst kunt gij Gust zijn baard 'n beetje zetten. Begin er maar aan (links af).

Miel Waarom niet ? Gust heeft gene luizige baard ! Hier Gust zet u.

Gust (gaat terug in de zetel zitten) Ja.

Miel (bindt hem een doek om de hals en draait het kwastje in de zeep-pot. Hij zeept Gust vlug in).

Gust Zeg, Miel, da's zeker wel den ezelsdom van Dees Wersen ? Ik beken hem, en ik ken ook Lieske, zijn dochter.

Miel (schrikt even) Ah !

Gust 'n Djent meiske.

Miel 'n Djent meiske.

Gust Stijf djent. Ge moet ze geren zien.

Miel Ah zo. (hij zeept duchtig in, zelfs tot in de mond van Gust).

Gust Zoveel zepe ! (tracht de zeep weg te blazen).

Miel 't Spreekwoord zegt : goed gezeept is half geschoren. Daar en daar. (hij neemt een groot scheermes ; het lemmer bliksemt).

Gust (ongerust) Jamaar ...

Miel Blijf zitten. (hij begint te scheren en bedeeft Gust met een goede snede).

Gust Aai !

Miel 'n Goed scheermes, 'n beste ! (hij scheert duchtig en dient Gust nog een flinke snede toe)

Gust Aai ! Gij verdomme ! 't Dunkt mij dat ge mij de kele gaat afsnijden ! Ik bloed zeker ?

Miel Da's niets. 'n Beetje hemostatic zal 't stelpen.

Gust (ondergaat nog een derde snede) Aai ! Is 't nog niet gedaan ? (hij staat bloedend recht)

Miel Gedaan. (hij neemt een tubetje) Hier, Gust, en goed inwrijven. (hij legt het scheermes neer).

Wies (terug op) Wat is dat, Gust ? Ge bloedt lijk 'n verken ?

Gust 't Is Miel, hee ? 'k Ben blij da'k vanonder zijn poten ben !

Wies Miel ge 'n zijt maar 'n barbier van mijn kloefen ! Allee, bij den ezel ! Hij is misschien bezig met al de fruitbomen de pel af te bijten van de razende honger ! Ge moet gaan kijken !

Miel Met veel plezier ga ik op zwier om te kijken hoe 'n ezel, jochei, jochei, zich gedraagt op 'n groene wei !
(links af)

Gust (wrijft nog het bloed af) 'k Gelove, Wies, dat er bij Miel 'n wijze los is.

Wies Als 't maar één 'n is !

Gust Hoeveel is mijn schuld ?

Wies Vijf frank voor 't haar, niets voor den baard.
(krijgt het geld) Danke, Gust en veel geluk met de meiskes !

Gust Danke, Wies, 't is zeker.

Wies Miel, die stomme, stomme jongen ! (hij legt zijn gerief terzijde) Wat moet er van die kerel geworden ?
(links af)

Jan den Dief

(geruisloos op met blote voeten. Blootshoofds en in geen weken geschoren. Zijn haar is rosbruin en in maanden niet geknipt. Zijn klederdracht is slordig, haveloos. Toch is er aan hem een tikje voornaamheid te bespeuren. Hij spreekt de gewesttaal een beetje zuiverder dan de gewone man. In zijn magere kop staan vlugge ogen. Hij kijkt speurend rond. Daarna trekt hij zacht een lade open en staat op het punt ze te ontlasten van de inhoud, als hij het gerucht van naderende stappen waarneemt.

Hij trekt zich na de lade toegeschoven te hebben, zachtjes terug en blijft in afwachtende houding staan).

Miel (terug op) Zijnen buik staat al op 'n pinne. (nu ziet hij Jan)
O ! 't Is gij, Jan !

Jan Ik zelve. Ik kom hier om aan uw vader een duive te tonen die ... ja (lachend) in mijn hand gevlogen is. (haalt de duif uit een van zijn zakken).

Miel (neemt en bekijkt het dier) Niets weerd, Jan. 'n Huisduive die van de lever weet.

Jan Ha zo, 't slaat tegen. 'k Zal ze toch maar opfritten. (hij steekt ze terug weg) Miel, is 't waar dat ge nu en dan verzekens schrijft ?

- Miel Stomme dingen. Komt gij mij 'n liefdegedicht vragen ?
- Jan Ge wilt zeker lachen ? Wie zou er Jan den Dief willen ?
- Miel Wie weet ? Op ieder potje past er 'n panneke, en ge zijt geleerd.
- Jan Geleerd ... Geleerd genoeg om van honger te kreveren. Ik heb tot mijn zeventien jaar college gelopen. Mijn ouders stierven in veertien dagen tijd. En dan kreeg ik 'n voogd. Die in drie jaar alles vertoetste wat mijn ouders mij nagelaten hadden.
- Miel Ge waart 'n rijke jongen.
- Jan Voor hoelang ? Lieven kosten schrikkelijk veel geld. Ik werd uit 't college gesmeten omdat mijn voogd 't leergeld niet meer betaalde. En hij 'n wilde mij in zijn huis niet, omdat zijn lief bij hem inwoonde.
- En dan heb ik zijn kele toegedogen, totdat zijn ogen uitpuilden. Twee maanden daarachter was hij bij Lucifer in d'helle. En dan ... ik was grootgebracht als 'n rijkemensenkind. 'k En was tot niets bekwame. Ik liep het land af, ik heb geschooid, ik had honger. En als ze mij niets meer gaven heb ik ... (somber) Ik zal er maar liever over zwijgen. Ik ben Jan den Dief.
- Miel Voor mij niet.
- Jan (sceptisch) Ge ... waart ge niet binnengekomen, dan sloeg ik wel 't een of 't ander scheef. Ik ben rut. Ik heb geen knop meer.
- Miel (zegt niets en gaat kijken in de lade. Hij neemt er enig geld uit en biedt het Jan aan.) Hier, vriend. 't En is maar een mager beestje, maar 't is u goed gejongd.
- Jan (aanvaardt na enige aarzeling. Met benevelde stem en ogen) De ... dank u, Miel, omdat 't van u is.
- Miel Toetoe ... Ge weet toch wel dat alle verliefden een goed hert hebben !
- Jan Da's waar. Lieske, hee ?
- Miel Hoe weet ge dat ?
- Jan Jan weet veel. Veel meer dan al de kwezels van de prochie te gare. Hij loopt immers heel de streek af. 'n Lief boontje, Lieske ... Maar Dees, haar vader, da's 'n lelijke gierige dsju !
- Miel De dochter is zoveel te beter. O, kijk, daar is ze ! Lieske, wat 'n plezier ...

Lieske (is binnengetreden. Zij is blond van haar en slank van leden. Tamelijk schuchter in haar optreden en gebaren).

Jan 't Plezier van 't zien ! Goede chans, Miel ! (knipogend af).

Miel Ge komt bij mij ! Hoe lief ! En hoe is 't met mijn Lieske ?

Lieske Stijf goed. 'k Moest eerst bij Alma Pupegale, de prefecte van congregatie, azo ...

Miel Komt ge tot bij mij. Welkom, mijn schatteke.

Lieske Ik moet met 'n rapke were naar huis, want de pap moet nog geroerd worden.

Miel Gij geurige pap, gelukkige tap, door Lieskes hand geroerd ! Zijt ge niet ontroerd .? Ontroerd bij 't zien van zoveel schoon, gepaard aan ... aan ... Ik 'n geraak er niet meer uit.

Lieske Arm dichtkerke.

Miel Goddelijk kind, mijn hertedief ! Kom in mijn armen !

Lieske 'k En durve niet ; moest vader ons betrappen ! Mijn vader is niet gemakkelijk, zulle !

Miel Iedereen weet dat. Maar hij 'n zal 't niet zien, niet weten. Mag ik, Lieske, of wilt ge niet ?

Lieske 't Doet maar ... 'k Zie u geren.

Miel Da's kadee ! (hij neemt haar in zijn armen).

Lieske Ik 'n heb nooit 'n andere jongen geren gezien.

Miel (opgetogen) Lieske ! Lieske ! 'k Zie u doodgeren ! ... Hoevele ? (hij steekt de lippen vooruit).

Lieske Dat 'n moet niet geteld worden.

Miel Neen't ! Neen't ! (hij zoent haar lang, hartstochtelijk).

Lieske (maakt zich los) Mielke, nu is 't genoeg voor deze keer? (stem buiten) Lies ! Lies

Lieske O ! Vader ! Ik ben verloren !

Miel Gauw, langs hier ! Ge kunt langs achter weg. (hij trekt haar langs de linkse deur buiten).

Dees (op. Hij is een lange, magere boer van vijf en zestig jaar met een stoer gezicht. De trekken zijn hard. Op zijn hoofd staat een versleten pet. Hij is zo, van op zijn werk, kwaad weggelopen, gewapend met een zware stok, gesneden uit een boomtak. Het gaat hem niet, dat er niemand op hem wacht.) Niemand ? (Hij slaat met een stok op de vloer) Volk ! (hij hoort iemand de trap afdalen en wacht)

- Wies (op. Ontgoocheld) Ah, 't is gij, Dees ? Moet ik u 'n permanente leggen ?
- Dees (bars) Laat mij klappen.
- Wies 'k Zwijg al, maar 'k ga u toch eerst zeggen dat ge'r kwaad uit ziet.
- Dees Kan 't missen ? Mijnen ezel is were weg. Hij moet hier zijn, want Miel, uwe schone zeune, hij verleidt hem.
- Wies In de plaatse van 'n meiske te verleiden.
- Dees Hij verleidt meiskes. Hij loopt achter Lieske, mijn dochter !
- Wies (verbaasd) Hij ? ! Hij ook ?
- Dees Hij zit er heel den tijd achter.
- Wies Hewel, dat valt mij nog mee van hem. Daarmee toont-ie dat-ie 'n aardje heeft naar zijn vaartje ... 't Zijn schone kinders die op hulder vader gelijken. Maar dat-ie achter Lieske loopt ... zigt ge daar zeker van ?
- Dees Ge moogt er gerust van zijn !
- Wies Nu ben ik gerust. Miel is gezond, alhoewel dat-ie 'n stuk dicht-ter is. Maar Lieske, ze is waarachtig 't verleiden weerd. 't Is 'n lief meiske !
- Dees Dat is ze. (stug) Maar uwe zeune da's 'n nieweerd.
- Wies Dees, dat 'n hoor ik niet geren. Eigen kinders zijn altijd brave kinders. Is Lieske niet brave ?
- Dees Veel te brave voor die loeder.
- Wies Dees, ge moet oppassen. Miel en Lieske zijn alle twee enige kinderen. Maar als ze tegare slaan, zijn ze getweeën.
- Dees Dat weet ik ook. Maar eerst mijnen ezel. Uwe zeune twefelt hem mee met pielekes suiker. Hij is er weeral mee weg. Roep de ruffe !
- Wies Ruffe... Wie is dat ?
- Dees Ge weet 't gij wel ! Uwe zeune. Roep hem of ik sla hier heel den boel in poer en in mul. (hij steekt dreigend zijn stok omhoog).
- Wies (kalm) Ah zo. Ik schat mijnen boel op een dertig duizend frank. Als ge eerste betaalt, moogt ge kardas geven.
- Dees (ontnucherd) Nondenonde ... Roep hem.

Wies Dees, man, als we kwaad zijn, moeten we toch altijd eindigen met were brave te worden ... Wacht. (hij opent links en roept)
"Miel ! Miel !! Hier komen !"(stem van Miel "Ja !") Hij komt.
Kalm zijn, Dees, Kalm zijn. Peis op uwen bloeddruk.

Miel (op)

Dees Zeg 'ne keer ...

Miel Wel, baas Dees ! 't Is gij ! Hoe is 't met de pataten ?

Dees Pataten ! Wie klapt er hier van pataten ? Waar is mijnen ezel ?

Miel Hij loopt in 't groen. Zéker heeft-ie dat vandoen.

Wies Waar kan 'n ezel beter lopen ?

Dees Op mijn hof. Waarom lokt ge mijnen ezel altijd mee ?

Miel Hij ziet mij geren.

Dees En Lieske ?

Miel (vrank) Ze ziet mij ook geren.

Wies (houdt zich kwansuis bezig met zijn gerief. Hij beleeft veel genoeg aan het gesprek Dees-Miel).

Dees Dat ? ! Da's geen waar ! maar gij, ge loopt er achter op mijn hof !

Miel Ene keer. Ik heb maar éne keer op uw hof gelopen, en 't was als Turk, uwen hond, achter mij zat om 'n stuk uit mijn bille te bijten.

Dees En al de kriecken die ge steelt ? En al de melk, met liters ?

Wies Wat doet-ie met al die melk ?

Dees Hij zuipt ze binnen. Hij zit in mijn meersen, en gaat onder de koeien liggen. Hij trekt aan hulder spenen, zet zijn tote open en de melk stroelt in zijn kele. Ik houd er rekening van. Mijn lei staat al vol schreefkens.

Miel Hebt ge geen waterpompe ?

Dees Wat ! ? Als ge peist da'k water in mijn melk doe ! Maar gij, ge zijt 'n groteren dief of Jan den Dief !

Miel Als Jan dat zal horen, zal-ie jaloers zijn. Maar gij, baas Dees, 't en is niet te geloven dat gij de vader zijt van Lieske.

Dees Ze staat in ieder geval op mijnen name. En 'k verbied u van nog op mijn hof te komen, botterik.

Miel 't Is om compassie te hebben met Lieske. Zulk 'n pere ... Jammer dat 'r moeder zo vroeg gestorven is.

- Dees 't Was 'n geluk.
- Wies Zulk 'n braaf vrouwmens ...
- Dees Wat weet gij daarvan ? Als ge vijfenvieftig jaar oud zijt en ge trouwt met 'n jong wijf, peinzend dat ze styf werkzaam zal zijn, maar dat 'n was ze niet.
- Miel Hoe oud was ze als ze gestorven is ?
- Dees Vijfentwintig jaar van de koek aan 't hertegespan.
Maar gij, kerel, dat 'n gaat u niet aan, en 'k verbied u van nog achter Lieske te jagen. Wie zijt ge wel en wat kunt ge ?
- Miel Slechte gedichten schrijven.
- Dees Wat verdient ge daarmee ?
- Miel Plaats in de zak.
- Dees Da's gene stiel.
- Miel 't Is waar. Ook heb ik gepeisd ezelttemmer te worden.
- Dees Zijt ge zot ?
- Miel Lijk alle dichters. Maar hebt ge al ooit een ezelttemmer gezien ? Ze kunnen leeuwen temmen, tigers, beren en zelfs olifanten ... Maar nooit 'n ezel. Ge ziet van hier welk 'n bijval ik zou hebben met Pamedee. En als dat niet 'n lukt, kan ik nog akteur worden.
- Dees Muiletrekker ? Totetrekker ?
- Miel Ik moet niets weten van de politiek.
- Wies Nee jongen, dat niet. Want 'n prochieburgemeester 'n verdient nog niet genoeg om zijn haar te laten snijden. Maar als ge in de Kamers zoudt geraken ...
- Dees (smalend) Die kerel daar ? 'n Melkdief in de Kamers ?
- Miel En gij daar, 'n vent zonder hert, die blij is als zijn goede vrouw sterft. Zijt ge niet beschaamd, gierige pezeweaver ?
- Dees (is woedend geworden. Hij dreigt Miel met zijn stok) Gij lelijken baviaan !
- Jan (op) Hola ! Hola ! Wat gebeurt er hier ?
- Wies (springt tussen) Niet vechten, mannen !
- Jan Vechten ! Laat de generaals vechten, of de ministers !
- Dees Waar is-ie ? Waar is mijnen ezel ?
- Jan Bezig met gers te smullen, zijn pense vol. Hij kan er van openklakken.

(Plotseling het gerucht van een aanrijdende auto. Een gegil, gevolgd door een harde doffe slag. Een gerucht van brekend glas. Geroep : Oh ! Oh ! Gestommel van lopende mensen. De ingang deur vliegt open en een man wankelt binnen, gevolgd door twee boeren en Alma Pupegale. Ze slaan bovenarms op de man die kreunend op de vloer valt en levenloos blijft liggen.)

Wies Wat de verduiveld ?

Jan Gij beesten ! (hij klopt op de mannen en op Alma) Ziet ge niet dat die vent haast dood is ? 't Is Klakke, de beesten koper !

Alma (is de type van een dorpskwezel. Ze heeft een wijde mond, venijnige ogen en ze is gekleed als een kwezel van de voorbije tijd) Hij is peerdezat.

Jan Wat weet gij daarvan ?

Alma Hij is met zinnen otto gebotst op het huis van Fietje Potses. Ik was er ook haast aan.

Jan 't Verlies 'n ware niet groot ! Zulk een kwezel !

Alma (venijnig) 'k Bidde voor de dieven.

Jan Bid voor uw eigen, stomme kalle.

Wies Klakke wordt zo bleek of 'n laken.

Miel (is bij de gevallen neergekniel) Misschien 'n beroerte. (hij neemt de pols van Klakke).

Jan (knielt ook neer) Klakke, vriend, niet vergeten t' asemen !

Miel (staat recht) Zijne pols 'n slaat niet meer. 't Zal wel een beroerte zijn. We moeten den dokter roepen.

Alma Ik loop om meneer de paster.

Miel Gij niet, ik.

Wies Ik loop om den dokter.

Alma Klakke moet nog zijn biechte spreken. Is meneer de paster niet thuis, dan meneer den onderpaster. Gauw ... (af met de twee boeren).

Jan En gij, Dees, loop gij om Corlie, 't wijf van Klakke of om Gust. 't Is dichte bij uw hof.

Dees 'k En kan niet. 't Is in mijn benen geslagen. (lamberend) Arme Klakke. Misschien dood zonder biechten of berechten. (hij knielt voor Klakke neer, slaat een kruisteken en mummelt een gebed.)